

Τῆ Ε' τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ

Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362).
Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείῃ αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ς'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

K ^{Bx} υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ι σ α
 κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μουου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε

ει σα α α κου σο ο ο ν μου προ σχεστη φω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου

Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο

ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι

νη η ει σα α α ακου σο ον μου Κυ υ ρι ι

ε ε

Ἡ Στιχολογία.

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ντω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ασ του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ιαίς

Συνανθρώποις ἐργάζομενοι τὴν ἀνομιλίαν

καὶ οὐ μὴ συνδυάσωμε τὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν

Παῖδε εὐσεβέως ἐλεεινὰ καὶ

λεξιμέλει ἐλαίον δεσμάτω λυμλίπα

νάα τὴν κεφαλὴν μου

Οτι ἐτίθει πρόσευχή μου ἐν ταῖς εὐδο-

κίαις αὐτῶν κατέποθησαν ἐχόμενα πετράσι

κρίται αὐτῶν

Ακουσονται τὰ ῥήματα ἀμου ὅτι ἠδυνθῆ-

σαν ὠσεὶ παχὺς γῆς ἐρηγῆ ἐπιτῆς γῆς διέ-

σκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρά τὸν Ἀάδην

Οτι πρὸς σε Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί

οἱ μου ἐπί σοι οἱ ἠλπίσαντα νελέστην ψυχή

ἡν μου

Φυλάξον με ἀπαγγιγίδος ἡς συνέ-

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μη

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κάκει ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Ἰότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀφόμεθα.

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπτῃ τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον· καὶ τὸ τρισσὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἐνδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῆ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας κοινωνόν, τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρίπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾶ περιφέρων ὡς περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελέλυθας, ἐχθροῦ

πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς αἰεὶ βασιλεύοντος.

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνι ἐξεικόνισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος Πάϛ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιωωω
Πνευμααατι

Και νυυυυυυ και ααει και εις τας
αιαιωωωνας των αιωωνων αααμην

Δευτε αναβωωμεν εις το Οοορο
ος Κυριιιιι και εις τον οικον τθθεε

ηηηηημων και θεασωμε
θα την δοοοξααν της μεταμορφωωσε

Παως αυτθδοξανωωωωωωωωωωωωωω
αραα Πααατρος φωτιπροσλαααβω

Ἄνευ εισόδου.

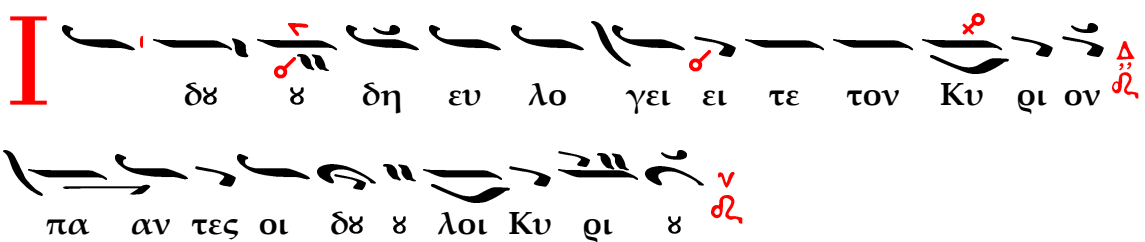
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐσπέρας, προκείμενον.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

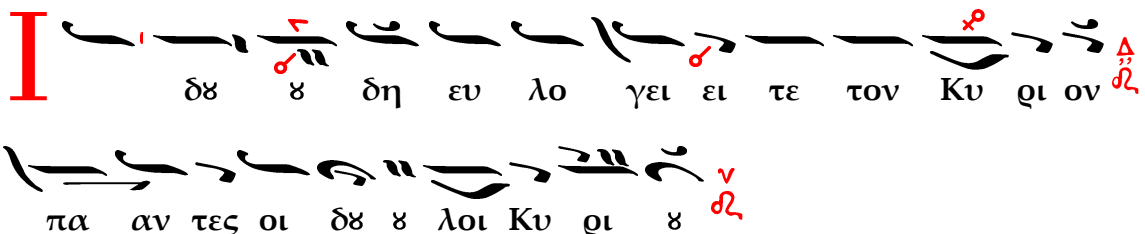
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πδ' Νη ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κσ ς

Θε ου ημων

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ
δ

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ν
δ

I δ ο δ η ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
δ

πα αν τες οι δ ο λοι Κυ ρι ι ο ο ο ο ν
δ

Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται μ ο εν τω

κε κ ρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ
και

ει σα κ ο σον της προσευ χη ης μ ο Δ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται μ ο εν τω

κε κ ρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε Δ
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με Δ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται αι μ ο εν τω

κε κ ρα γε ναι με προς αυ το ο ον Δ

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα ϕ

Το ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϑ ^π _ρ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· ^Δ _δ εἰς τόπον

χλόης ^Δ _δ ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ _δ

Το ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϑ ^π _ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου ^Δ _δ οὐ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ _δ ο τι συ υ μετ ε μϑ ϑ ϑ ει ^Δ _δ

Το ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μϑ ϑ ϑ ^π _ρ

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Κε ϕ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ^ν _ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με ^υ _ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^υ _ρ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τϑ στο μα τος μϑ ^υ _ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σα σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σα κρινεις με ^u₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u₉ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χησμη ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σα σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σα κρινεις με ε ε ε ^u₉

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος ^Δ₃ Δι-θ

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ₃ τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην ^ε₆

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ₃ ο θεν η ξει

η βο η θει α μη ^Δ₃

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ₃ τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην ^ε₆

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ₃ φυ λα ξει

την ψυ χην σα ο Κυ ρι ος ^Δ₃

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι ς τ ε
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ρα Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος α'. **Ε** ξε λθ με εκ των εχ θρων μ ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρω σαι αι με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος β'. **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε ο

ος σσπροφθα σει με ε ε ε ε

Ἐὰν δὲν γίνῃ Εἴσοδος, εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,

εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πη' 12)

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμπας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. (πη' 13)

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμείψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Ο εν τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις εν
δο ξη η Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος
και υ πο δει ξασ τοις μα θη η ται αι αις σθ την δο ξαν
της ση ης θε ο ο τη η η η τος κα ταυ
γα σον και η η μας τω φω τι της ση η η ης ε πι
γνω ω ω σε ε ε ε ως και ο δη γη η σον εν τη
τρι ι βω ω τω ω ν ε ε εν το λω ω ν σθ ως μο νος
α γα θος και φι λα α αν θρω ω ω πο ο
ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ῥοδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

καὶ εὐθὺς
Ἡ παράκλησις.

τὸ 2024 ἡ μεγάλη.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

Ἦχος ὁ Δι-Θ

Ⓜ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ.

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και ι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζοντες εκ βα θος ψυ χης
Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλα γ χνι σθει
σα σπευ σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θος πται
σμα των μη α πο στρε ψης σης δε ς λς κε νς
σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-ϑ

Ο υ σ ι ω π η η σω ω μεν πο τε Θε ο το
κε τας δυ να στει ει α ας σα λα λειν οι α να ξι
οι ει μη γαρ συ προ ἱ στασοπρεσβε ευ ου σα
τις η μας ερ ρυ σα α το εκ το σα των κιν δυ
νων τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ
θε ρος ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου
γαρ δε λης σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι

τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ
 στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
 ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
 οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
 συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
 τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
 ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
 θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος ᾠδῆ Γα ρ

A ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
 τερ γβ σα πο τε Μω σα ἰ κη ρα α βδος ζαυ ρο τυ
 πως πλη ξα σα και δι ε λβ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ
 δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν
 σματω Θε ω α να μελπον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

T ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζβ σι την τα πει
 νην μβ ψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην καλυ
 πτβ σι καρ δι αν Θε ο νυμ φευτε αλλ η Φωσ τε το κυι ι

αν το θει ον και προ αι ω νι ον λαμψον μοι το φως το χαρ

μο συ νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε ξ α με τρη των α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ

θρων δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα

ναχραν τε τη κρα ται α δυ να μει σα α νυ μνω με

γα λυ υ νω την α με τρον σδ συμ πα θει αν και την εις

ε με σα πα ρα κλησιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη

ψιν κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως

ε δρα μον και γο νυ κλινω δεσ ποι να και θρη νω και στε να

α ζω μη με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων

κα τα φυ γι ον

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ουσι ω πη σω τσ βο αν τρα νο τα τα τα με
γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε
προ ι στα σο υ περ ε μη πρε σβευ ου σατω Υι ω και
θε ω ω σσ τις εκ το σσ τσ με κλυ δωνος και δει νων
κιν δυ νωνερ ρυ σα το

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φαρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ μεστε ρε ω σον
εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο
της των πι στων το στη ριγμα μο νε φι λανθρω πε

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Απο ρη σας εκ παντων ο δυ νη ρως κρα ζω σοι
προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει αν
δος μοιτω δε λω σσ τω τα πει νω και α θλι ω τω

την σην αν τι ληψιν ε πι ζη τσ εν τι θερ μωσ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαν μα στω σας ον τωσ νυν επ ε μοι δεσ ποινα

τας ευ ερ γε σι ας σσ κο ο ρη και τα ε λε η σσ

ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι ρω

την πολ λην και α μετρον κη δε μο νι αν σσ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ α ται γις με χει μα ζειτων συμ φο ρων δεσ ποινα

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι ζσ σιν

α λ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας

η θερ μη αν τι ληψις και προστα σι α μη

Κ αι νυν και α ει και εις τσ αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποινα

σε την τσ θα να τσ το κρα α τος ε ξα φα νι σα σαν

ως γαρ φυσιζωος εκ των δε σμωντων του αδου

προς ζωην ανηγαγες εις γην μερευσαντα

ιαασωσον αποκινδυνωντας

δδδλδσδθεοτοκεοτιπαντεςμεταθε

ονειςσεκαταφευγομενωςαρηκτοντειχοςκαι

προοστασιαν

επιιβλεψονενευμενειαπα

νυυμνητεθεοτοκεεπιτηνεμηνχαλε

πηντσωμαατοςκακωσινκαιιασαιτηςψυ

χηςμεστοαλγοοος

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρεσβεία θεομηκαί τειχος ἀπροσμάχη
τον ἐλεῖς πηγὴ τῆς κοσμοκαταφυγιῶν
ἐκτενωσ βωῶ ὡ μὲν σοι θεοτοκε δε
σποινα προφθασον καὶ ἐκκινδυνω λυτρωσαι ἡ
μας ἡ μονη ταχεως προστατευουσα

ᾠδὴ δ'.

Ἦχος Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Συμῆσχυς Κυριε συμκαὶ δυναμις σου
θεοος μὲς συμγαλια μαο πατρι κῆς
κολπῆς μηλιπῶν καὶ τὴν ἡμετεραν πτωχειαν
ἐπισκεψαμενος διοσυντω Προφητη ἡ Αββα
κῆς συκραυγαζω τὴ δυναμει σου δοξαφιλαν
θρωπε

Υπεραγια θεοτοκε σωσον ἡμας

Και παλοι ποναλην ευρησαν τιληψιν που
προσφυυγω παδε καισωθησομαιτιναθερμηνε
ξωβοηθον θλιψεσι τσβιις καιζαλαις οιμοικλο
νσμενος εις σε μονηελπιζωωκαιθαρω καικαυ
χωμαι καιπροστρεχω τησκεπησσωσονμε

Υπεραγιαθεοτοκεσωσονημας

Τονποταμοντονγλυκερον τεελεξσ τον
πλασιιαισδωρεαισδροσισαντατηνπαναθλιαν
καιταπεινην παναγνεψυχηημστωνσυμφορων
καιτωνθλιψεων καμινωφλογισθεισανμεγαλυ
νωκηρυντω καιπροστρεχω τησκεπησσωσον
με

ΔοξαΠατρικαιΥιωκαιΑγιωΠνευμα
τι

Σετηναγνηνσετηνπαρθενονκαιασπιλονμο
νηνφεερωτειχοςαπροσμαχητονκαταφυγη

σκεπηκραται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι
δης τον α σωτον ελ πια απηλι σμε νων α σθε νων
συμμα χια θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη
ψια

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ωνων α μην

Πως ε χει πειν σα κατ α ξι αν δυ νη σομαι τας
α με ε τρας οι κτιο μας σα δεσ ποι να τας την ε μην
παν το τε ψυ χην δει νως πυ ρα με ε νηνως υ δωρ πε
ρι δρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ
ερ γε σιας ης α φθο νως αυ τοσ πα ρα πη λαν
σα

Ῥδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ινα τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σα
το φως το α δυ τον και ε καλυ ψε με το αλ λο τρι
ον σκο τοσ τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς

το φωστων εν τω λων σ^ρτας ο δος μκα τευ θυνον

δε ο μαι^ρ

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^ρ

Ευ χα ρι στως βο ω σοι^ρ χαι ρε μη τρο παρ θε

νε χαι ρε θε ο νυμφε^ρ χαι ρε θει α σκε πη^ρ χαι ρε ο

πλον και τει χος α πορ θη τον^ρ χαι αι ρε προ στα σι α^ρ και

βο η θε ε και σω τη ρι α^ρ των εις σε προ σρε χον

των εκ πι στε ως^ρ

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^ρ

Οι μι σην τες με μα την^ρ βε λε μναν και ξι

φη και λακκονην τρε πι σαν^ρ και ε πι ζη τς σι^ρ το παν

α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μ^ρ και κα τα βι βα σαι^ρ

προ σγην α γνη η ε πι ζη τς σιν^ρ αλλ εκ τς των προ

φθα σα σα σω σον με^ρ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι^ρ

A πο πα σης α ναγ κης θλι ψε ως και νο
σα και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ να μει εν τη
σκε πη σα φυ λα ξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νη
και εξ εχ θρων των πο λε μων και μι σων των με
κο ρη πα νυ μνη τε

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ωνων α μην

T ι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ας
ανθ ων περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα των και της σης
α με τρη τς χρη στο τη τος τοι γα ρην δο ξα ζω υ
μνο λο γω ω και με γα λυ νω σα την α φα τον προς με
συμ πα θει αν

Ὁδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

T ην δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και
αυ τω α πα γγε λω ω μτας θλι ψεις ο τι κα κων η
ψυ χη με ε πλη η σθη και η ζω η με τω α δη προ

σηγγι σε και δε ομαιως Ι ω νας εκφθο ρας ο Θε
ος με α να γα γε

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τα νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυψαν την

α θλι αν μσ ψυ χη ην και καρδι αν και σκο τα σμον εμ

ποι ου σι μοι κο ο ρη αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ

σι τον α πε λα σον ταυ τα μα κρα τη εμ πνευ σει της θει

ας πρε σβει ας σσ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Πα ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψε σιν οι οι δα και

των νο σω ν ι α τρον σε γι νω σκω και παν τε λη συν

τρι μ μον τσ θα να α τσ και πο τα μον της ζω ης α νε ξαν

τλη τον και παν των των εν συμ φο ραις τα χι νην και ο

ξει αν αν τι λη ψιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ο υ κρυ υ υ πτω σθ τον βυ θον τσ ε λε ε ςς και
την βρου σιν των α πει ει ρων θαυμα των και την πη γην
την α ε να ον ο οντως της προς ε με συμπα θει ας σθ
δε σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο ω και
κη ρυτ τω και φθε γγομαι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τσ βι ου με ζα α λαι ω σ
περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα
τα σχσσαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκσσι βε λει των
θλι ψε ων αλλ ευ ροι μι σοι βο η θον και δι ω κτην
και ρυστην πα να χραντε

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς
δσ ς λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε
ον εις σε κα τα φευγο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και
προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γη τον Λο ο
 γον α νερμη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων
 τε κου σα δυ σωπησον ως ε χη σα μη τρι κην πα
 αρρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την

βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δις)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι (δις)

Δόξα...

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
 ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

Μνη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
 εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα το ος σα μνη σθη η η η η
 σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
 α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σα
 εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σα μνη σθη η σο μαι εν πα
 ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς: Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς: (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἣ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα
σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε
ε η σιν τ ε ι κε τ ε σ θλι ψις γα αρ ε χει
με φε ε ρειν ου δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το
ξευ μα τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε π ε προ σφυ γω
ο αθ λι ος παν το θεν πο λε με νος και πα ρα μν
θι αν ουκ ε χω πλην σ Δε σποι να τ ε κο σμη ελ πις και
προ στα σι α των πι ς ων μη μ πα ρι δης την
δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
νος α πο σ ε κ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε

ε ο το κε ^ε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
 νει το δω ρη μα ^Δ προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
 ω ως ^ε

Με τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
 των α σθε νων των υ παρ χε σα Θε ο το κε ε Παρ θε
 νε ^ε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε με νων η η
 ει ρη νη ^Δ των χει μα ζο με νων η η γα λη νη ^ε η
 μο νη προ στα σι α των πι στω ω ω ν ^χ ⁷ ^Δ

Ὁ ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ’ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ’ ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζηται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό: Κύριε, ἐλέησον, **τετράκις ἀνὰ τρίς.**

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Π αἰ αἰ δεσ Ἐ βραιων εν κα μι ι νω κα τε
πα τησαν την φλο γα θαρ σα λε ως και εις δρο στον το
πυρ με τεβαλ λον βο ω ωντες ευ λο γη τος ει Κυ ρι
ι ε ο Θε ος εις τῆς αι ωνας

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω στον η μας

Φ ω ως η τε κῶ σα Θε ο το ο κε σκο τι
σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη ματων φω τα γω γη στον
συ φω τος ου σα δο χει ει ον το κα θα ρο και α μω
ω μον ι να πο θω σε δο ξα ζω

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω στον η μας

Σ κε ε πη γε νῶ και προ στα σι ι α και αν
τι ληψις και καν αυ χη μα παρ θε νε γυ μνω θεν τι
μοι νυν α πα σης βο η θει ει ας α βο η θη των
δυ να α μις και ελ πις α πηλ πισμενων

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ

δι α σοι και χει λε σι δο ξα ζω α πο λου σας των

σων με γα λων χα ρι σμα α των αλλ ω της σης χρη στο

τη η τος και α πει ρων σθ θαυματων

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Β λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σθ και ε πι

σκεψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει νων συμ φο ρων

και βλα βης και κιν δυ υ νων και πει ρα σμων με λυ τρω ω

σαι α με τρη τω σθ ε λε ει

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Νη

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε νσ τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψα υ τε εις παν τας τας αι ωνας

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ι α σπλαγχνα ε λε υς ος παρ θε ε νε μη πα

ρι δησε μνη πον τς με νον με σαλω βι ο τι κων

κυ μα των αλ λα δι δμοι οι χειρα βο η θει ας κα

τα πον τς με ενω κα κω σε σι τς βι ου

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Π ε ρι στασεις και θλιψεις και α να αγκαι ευ ρο

σαν με α γνη και συμ φο ραι τς βι ου και πει ρα σμοι

με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι

και αν τι λα βς υ μς τη κρα ται α σσσκεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα

χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν

και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην ^νδλ

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε
θει α και μαν να δο χε στα μνε ^νδλ χαι ρε χου ση λυ χνι α
λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων ^Δδλ δο ξα
και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος ^νδλ

έτέρα θέσις: ^νδλ ω ρα ι σμα και κλε ος ^Γδλ

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος ^πδλ Γα ρ

Ε ^{Γα}ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος ^Γδλ και της
γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις
αν θρω ποις σω μα τι κως ^{Γα}δλ και η γα στη ρ σου γε γονεν ^{Νη}
ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο
το κε Αγ γε λων και αν θρω πων τα ξι αρ χι αι με ^{Νη}
γα λυ νου σι ^Γδλ

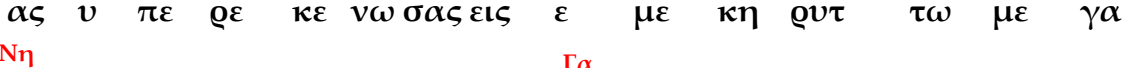
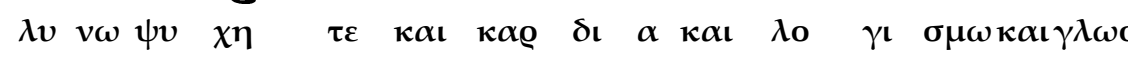
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Γδλ

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη ^{Γα} που προσ
^{Νη} δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε
^{Γα} ε φευ ρω κα τα φυ γην ^{Γα} ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι
^{Νη} αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι
^{Γα} ζω εις σε μο νην και χω μαι και ε πι σε θα ρρων και
τε φυ γον ^{Γα}

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ^{Γα}
Ο^{Γα} υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον ^{Γα} με
^{Νη} γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α
^{Γα} νε ξε ρευ νη τον ε ξει πειν ^{Γα} των υ περ νθ αυ μα
^{Νη} των σα των τε τε λε σμε νων δι η νε κως τοις πο θω σε
^{Γα} τι μω σι και πι στει προ σκυ νθ σιν ως α λη θη θε
ου λο χευ τρι αν ^{Γα}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ^{Γα}

Ε^{Γα} ν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω ^{Γα} και γε

 ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν

 σθ πα σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ας σθ

 ας υ πε ρε κε νω σασεις ε με κη ρυτ τω με γα

 λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλω

 ση παν το τε

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

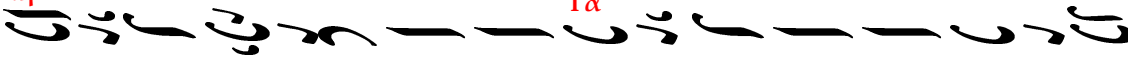

 ω νων α μην

T ην δε η σιν μθ δε ξαιτην πε νι χραν και κλαυθ

 μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε να γ μον αλλ αν τι

 λα βθ μθ ως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον

 δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νθς Δε σπο τθ Θε ο

 μη τηρ ει νευ σεις ε τι μον προς την ε μην οικτραν

 τα πει νω σιν

Και εὐθύς, τό·

A ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι

 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα

ρι ζον και πανα μω μη τον και μη η τε ρα τδ δ

Θε δ ημων

Την τιμιω τε εραντων Χε ρδ βιμ και εν

δο ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τωστων Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ο ρωσ Θε ον Λογον

τε κδ δ σαν την ον τωσ Θε ο το ο κον σε με

γα λυ νο μεν

Και θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Την υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα

θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ

τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι

ναν τδ κο σμδ υμ νοι στι μη σω μεν

Απο των πολ λω ων μα αρ τι ων α σθε

νει το σω ω μα α σθε νει μα και η ψυ χη προς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις

α πηλ πι σμε ενων συ υμοιβο η θησον

Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τσ Λυτρω τσ δε ξαι

πα ρα κλησειςα να ξι ιωνσων ι κε των ι ι να

με σι τευσης προς το ον εκ σσ τε χθεντα ω Δεσποι

να τσ κο σμσ γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ υμωσ σοιτην ω δην νυν τη

πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κωσ με τα

τσ Προ δρο ο μσ και παν των των Α γι ι ων δυ

σω πει Θε ο το ο κε τσ οικτει ρη ησαι η μας

Α λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ

σκυ νων των την ει κο ο να σσ την σε πτην τη ην ι στο

ρη θει σαν υ πο ο τσ Α πο στο λσ Λσ κα ι ε

ρω τα τσ την Ο δη γη τρι αν

Μεγαλυνάριον Προεόρτιον.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π α σαι των Α γγε ε λων αι ς ρα τι αι Προδρο
 με Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο λων η δω δε
 κας οι Α γι οι Πα αν τες με τα της Θε ο το ο
 κς ποι η σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι
 η μα α α ας

Ὁ ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

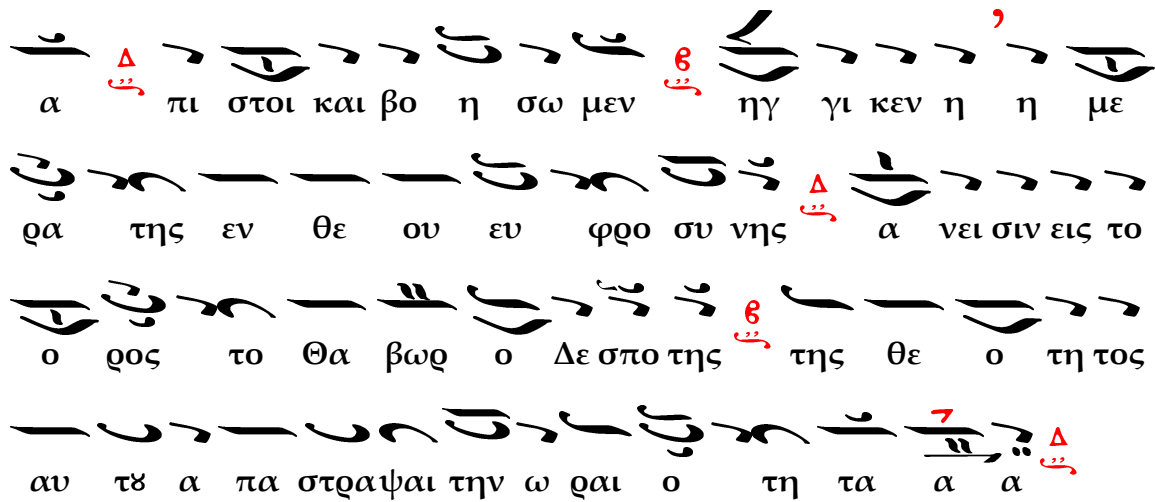
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-ϑ.

Χ ρι στς την Με τα μορ φω σιν πα νη γυ ρι σω μεν
 φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζον τες τα Προ ε ορ τι

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσω) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν

ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς φάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ν συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μϝ ϝ ϝ το σω ω ω ω
μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μϝ πα ρα
α λα α βε μϝ ϝ ϝ το πνε ε ε ευ μα

O γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ω ν τω ω ν θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ
στα α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ
θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου

αν τι λα βη μη ρ και ρυ υ υ σαι τω ων

αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον θε ον μη μη ε ε λεγ ξη

τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει εις ε

νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε

ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα

τει ει ει χε πο ο ο ο λισ η λι ο

στα λα κτε θρο ο ο ο νε ε ε ε ε ε

κα θε δρα τβ βα α α σι λε ε ε ε ως α

κα το νο η η τον θα α αυ μα πως γα

λϑ ϑ χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η
η

Ὁ ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.